కథానిక

గోడమీద నీడలు

"విశ్వామిత్ర"

తలుపు చప్పుడుతో పాటు వెంకట్రావు గొంతు కూడా విన్న సత్యం, వాడి గొంతు గుర్తుపట్టి తలుపు తియ్యకుండానే, "గదిలో కూర్చోరా, వొస్తున్నాను" అని మళ్లీ వెంటనే "సుందర మొచ్చాడ్రా?" అన్నాడు. వెంకట్రావు పక్క గదిలోకి వెళ్తూ "అహం! నేనూ రమణా వొచ్చాం!" అన్నాడు.

వెంకట్రావు ఈ ఆఖరి మాటలు అంటుండగానే సత్యం భార్య గదిలో కొస్తూ, సత్యానికి చొక్కాయిస్తూ "రమణ ఎవరు?" అంది, అంతవరకు సత్యం స్నేహబృందంలో ఆ పేరు విని వుండక పోవటం మూలాన.

ఆలస్యమైపోతోందనే తొందర్లో సత్యం "మా క్లాస్ మేట్ లే!" అని ఇందిర దగ్గిర్నుంచి షర్టు తీసుకుని గబగబా తొడుక్కొని వెంకట్రావుని వుండమన్న గదిలోకి తొందరగా పోవటానికి ప్రయత్నించాడు.

"రమణ" పేరు వినంగానే ఇందిరకి ముల్లు గుచ్చుకున్నట్టయింది.

"రమణ కూడా మీ క్లాస్ మేటేనా?" రమణనిగురించి కూపీతీయాలని ఇందిర సత్యాన్ని అడిగింది.

"అనేగా ఇప్పుడు చెప్పింది!" విసుక్కుంటూ అనేసి సత్యం గది దాటిపోయాడు.

రీడింగ్ రూమ్ తలుపులకి కన్నాలు లేకపోవటం వల్ల "ఇందిర" మనసులో ఒక్కసారి తిట్టుకుని కనీసం వినటానికన్నా ప్రయత్నిద్దామని శ్రద్ధగా చెవులు రిక్కించింది.

అప్పుడే ఆ గదిలోకి ప్రవేశించిన సత్యం మాటలు వినిపించినయ్.

"హలో రమణా! అరె, ఈ పూలన్నీ ఎక్కడ తెచ్చారు?" జేబురుమాలు మూట విప్పుతూ సత్యం అడిగాడు.

వెంకట్రావన్నాడు "రాధ వాళ్ళింట్లో కోసుకొచ్చాం!" అని.

"వెరీ మెనీ థ్యాంక్స్!..." అని ఇంకా సత్యం ఏమిటో చెప్పబోతుండగా కొడుకు గట్టిగా ఏడవటం వినిపించింది. ఇందిరకి వొళ్లు మండింది. వెధవ. ఇప్పుడే లేవాలీ నిద్ర! ఐనా కాసేపేడ్చి వాడే వూరుకుంటాళ్ళే అనుకుని ఇంకా వినటానికి ప్రయత్నిస్తోంది ఇందిర.

ఇంతలోకే పక్కగదిలోంచి సత్యం వొచ్చి, "అబ్బబ్బ, ఒకటేగోల - వాడేస్తుంటే కాసేపు తీసుకో కూడదూ? కొంపకి కొత్త వాళ్లు వచ్చినా కూడా ఛీఛీ" కొడుకు ఇదివరకెన్నిసార్లేడ్చినా ఏమీఅనని సత్యం ఆనాడు ఇందిర మీద విరుచుకు పడటం చూస్తే ఇందిరకి చాలా బాధ కలిగింది. సామాన్యంగా భర్తలకి ఎప్పుడెప్పుడు చిరాకులు కలుగుతుంటయ్యో తెలుసుకుంటే ఇందిర గుండెలో పిడుగు పడ్డట్టయింది.

కోపం వొచ్చింది కాని తొక్కిపట్టింది. సత్యం ఏవేవో కాసేపు తిట్టి మళ్లీ గదిలోకెళ్ళిపోయాడు. ఇందిరలో కోపం తీరే పద్ధతి దొరక్క అదంతా నీళ్ల రూపంలో కళ్లనుండి కారటం ప్రారంభించింది.

తలుపులు బద్దలుకొట్టి లోపలికెళ్ళి నాలుగు దులిపేద్దామనుకుంది. అడుగు ముందుకు వేసింది కాని భవిష్యత్తు కొట్టొచ్చినట్టు ఎదురుగా నిలబడ్డది. ఏమౌతుంది? సిగరెట్ తాగే కొడుకును తండ్రి, కొడుకు సిగరెట్ తాగుతుండగా పట్టుకొంటే ఏం చేస్తాడు? ఆ సమయానికి రెండు దెబ్బలు తిన్నా మర్నాటినుంచీ తండ్రి ఎదటే సిగరెట్ వెలిగించడూ? కొడుకే తండ్రిని అలా ధిక్కరిస్తుంటే తనెంత? "అడగటానికి నువ్వెవరు?" అంటే?

ఇందిరకి సత్యంమీదవున్న కోపం, క్రమంగా అతన్ని తనవైపు తిప్పుకోవాలి అనే విషయం మీద నిలబడి ఆమెని మంచందగ్గరికి లాక్కెళ్లింది. తలుపులన్నీ బిగించింది. సత్యం వొచ్చి

ఎంత పిలిచినాసరే తలుపు తియ్యకూడదు అనుకొంది.

కొట్టి నిద్రపుచ్చిన కొడుకువంక జాలిగా చూస్తూ, దగ్గిరగా తీసుకొని అవలింతలొస్తుంటే పట్టుగా కూర్చోవాలనుకొంది కాని తనకి తెలీకుండానే ఎప్పుడో గాఢ నిద్రలో మునిగింది.

సగం రాత్రి అయిన తర్వాత కొడుక్కి మెలుకువ వొచ్చి చుట్టు చూసేసరికి అమ్మ కౌగిట్లో వుండటం చూసి రాత్రి కొట్టిన విషయం జ్ఞాపకంవచ్చి విసురుగా ఇవతలకొచ్చాడు. అంతటితో కోపం తీరలేదు.

* * *

చదువు పూర్తయేటప్పటికి రాత్రి పన్నెండు దాటటంవల్ల, వెంకట్రావు రమణా లేచారు.

"ఇక్కడ పడుకోరాదూ!" అన్నాడు సత్యం.

రమణ మాట్లాడ్లేదు గాని వెంకట్రావు అన్నాడు నవ్వి—

"నీ మొహంలే! ఆమాట గట్టిగా అనకు- నీ పెళ్లాం తంతుంది!"

"అదెప్పుడో నిద్ర పోయుంటుంది!" అన్నాడు సత్యం రమణవంక చూస్తూ.

"వెళ్ళాలి" అన్న రమణచూపుల్లో అర్థాన్ని గ్రహించి వెంకట్రావు "పద" అన్నాను.

ముందు వెంకట్రావు వెనక రమణా బయల్దేరారు.

వెంకట్రావునీ, రమణనీ సాగనంపాక సత్యం గేటు వేసేసి రీడింగు రూమ్‌లోకి వెళ్ళబోతుండగా తన బెడ్ రూమ్‌లోంచి ఏవో మాటలు వినపడటంవల్ల ఆశ్చర్యపోయి గోడకి చెవులు రిక్కించాడు. మాటలు వినపడుతున్నయ్. కాని అస్పష్టంగా బాధగావున్నయ్. పైగా ఆ మాటల ఘాటు సత్యం గుండెని ఊపిరి పీల్చుకోనీక పోవటంవల్ల సరిగా వినిపించలేదు.

ఇందిర గొంతు గట్టిగానే వినిపిస్తోంది గాని రెండో గొంతు ఎవరిదో సరిగా గుర్తు పట్టలేకపోయాడు సత్యం.

"అబ్బ! వొదులు!" ఇందిర గొంతు స్పష్టంగా వినిపించింది.

"ఊహూఁ!" కోపంగా గోరగా వినిపించింది రెండో గొంతు.

"ఎందుకంత కోపం నామీద?" ఇందిర అంటోంది.

దీనికి సమాధానమేం వొస్తుందో అని సత్యం జాగ్రత్తగా వినటానికి ప్రయత్నించాడు గాని అసలు సమాధానమే రాలేదు.

"పోయిందా కోపం?" మళ్ళీ ఇందిరే అంది: అక్కడ తగ్గిన కోపం ఇక్కడ సత్యం వొంట్లోకి ఎక్కింది.

తలుపులు బద్దలుకొట్టి ఇద్దర్నీ బైటికి గెంటేద్దామనుకున్నాడు. కాని ఇంకా ఏంమాట్లాడుకొంటారో అన్న ఉత్సాహం అతన్ని ఆ పని చేయటంనుంచి విరమింప చేసింది.

త్వరగా గట్టిగా ముద్దుపెట్టుకొన్న చప్పుడైంది.

"...అబ్బ! కొరుకుతావేం?" ...అది ఇందిర గొంతు...

మళ్ళీ కొంతసేపటికి ఇందిర గొంతే వినిపించింది—"...ఇటో..." అని.

సత్యానికి ఏం చేయటానికీ తోచలేదు. లేకపోతే తలుపులు బద్దలుకొట్టి లోపలికి ప్రవేశించేవాడే!

మూర్ఛనుంచి తేరుకున్న వాడిమాదిరిగా కొంతసేపటికి తెలివిలోకి వొచ్చి "ఏం చేయాలిప్పుడు?" అని ప్రశ్నించుకున్నాడు.

తన తెలివిని మోటుగా వుపయోగించటం ఇష్టంలేక ఆ రాత్రికి ఓపిగ్గా తన రీడింగ్ రూమ్‌లోనే పడుకోటానికి నిశ్చయించుకొన్నాడు.

గదినిండా అప్పటిదాకా, వెంకట్రావూ రమణా, తనూ కలిసి తుంపిపోసిన పూల వాసన ఘాటుగా కొడుతుంటే సత్యానికి తొందర్లోనే గాఢనిద్ర పట్టింది.

తెల్లవారి లేచేటప్పటికి ఆరుకొట్టింది. అప్పటికింకా ఇందిర నిద్ర లేవలేదు. ప్రాక్టికల్ ఎనిమిదింటికే అవటంవల్ల "సత్యం" ఇందిర మీద కోపంతో లేచి గబగబా హోటలు కెళ్ళి మొహం కడుక్కొని కాఫీతాగి అటునించి అటే పరీక్ష కెళ్ళాడు. రాత్రి విన్న మాటలు సత్యం చెవుల్లో గింగురుమంటూనే వున్నయ్.

ఇల్లుదాటి ఎంతదూరంగా వెళ్తే అంత దగ్గిరగా వినిపిస్తున్నయ్ ఆ మాటలు సత్యం చెవుల్లో.

ఇందిర నిద్ర లేచేటప్పటికి ఏడుదాటింది. అప్పటికైనా పనిమనిషి వొచ్చి నిద్రలేపటం వల్ల.

గది చిమ్మటానికి వెళ్లిన పనిమనిషి గదిలో రకరకాల పూలు రేకలు విరిగి నలిగి పడి వుండటం చూసి ఆశ్చర్యపడి ఇందిరతో మనవి చేసుకొంది. ఇందిర గదిలో కొచ్చి చూసింది. నలిగిపోయిన పూల వాసన ఇంకా ఘాటుగా తగుల్తూనేవుంది. ఆ పూలన్నీ చూడగానే ఇందిర మనసులో రాత్రి అనుభవాన్ని కెలికినట్టయింది. ఆ గదిలో ఓచోట జేబు రుమాలు పడేసివుంది. సత్యానిది కాదని తెలిసిన ఇందిర దాన్ని పరీక్షగా చూడగా దానిమీద 'రమణ' అన్న మాట రంగు అక్షరాల్లో కన్పించింది. సెంటు వాసనతో ఆ జేబురుమాలు ఆ గదిని పవిత్రం చేస్తోంది. సత్యంమీది కసినంతనీ ఇందిర ఆజేబు రుమాల్ని కాలితో తొక్కేయటంతో తీర్చుకోలేక పోయింది.

పూలన్నీ చిమ్మించి గదిలో ఓచోట కుప్ప పోయించింది ఇందిర. తన కెన్నో శ్రీరంగనీతులు చెప్పిన సత్యం ఇంత నీచంగా ప్రవర్తిస్తాడని ఇందిర ఎప్పుడూ కలలోకూడా అనుకోలేదు. గదిలో నలిగిన పూలు, రంగు దారాలతో రమణ అని కుట్టబడిన జేబురుమాలూ, పొద్దున్నే సత్యం తనకంటే ముందే లేచి జాగ్రత్తగా పారిపోవటం ఇంకా ఇటువంటి విషయాలెన్నో సత్యం చెడు ప్రవర్తనని రుజువుచేస్తూ సాక్ష్యం చెప్తున్నట్టు అనిపించింది ఇందిరకి.

సత్యం తన స్నేహితులందర్నీ గురించి చాలాసార్లు చెప్పాడు గాని ఎప్పుడూ రమణ పేరు చెప్పలేదు. రాత్రి అడిగినప్పుడు కూడా వినుక్కొని, "మా క్లాస్ మేట్ లే" అనటం కూడా ఇందిరకి జ్ఞాపకం వొచ్చింది. ఇందులో కావలసినంత అర్థం వుందని ఇందిర అప్పుడే పసికట్టింది.

సత్యం రాగానే ఝూడించాలనుకుంది. ఏ విధంగా మొదలుపెట్టి సత్యంచేత నిజాన్ని బైట పెట్టిద్దామా అని ఆలోచిస్తూ ఇందిర మూడు గంటలూ గడిపింది.

టకటక బూట్సులు చప్పుడు చేసుకొంటూ సత్యం గదిలోకొచ్చాడు. తన రాకని గమనించక పోవటంవల్ల ఒక పొడిదగ్గు దగ్గి, ఐనా ఇందిర రానందున స్వయంగానే బూట్లు విప్పుకొని 'కాఫీ' అని అరిచాడు.

మౌనంతో రాత్రి తను విన్న మాటలు ముడిపెట్టి కావలసినదానికంటే ఎంతో ఎక్కువ అర్థాన్ని తయారు చేసుకొన్నాడు సత్యం.

ఇందిర కాఫీ తేవటానికి వంటింట్లోకి వెళ్ళింది. కావాలని చాలా ఆలస్యం చేస్తోంది ఇందిర, భర్త ఏం చేస్తాడో చూదామని.

తన మొహం చూడలేక పోవటానికి ప్రత్యేక కారణం ఇంకోలేదీ కనిపించలేదు సత్యానికి. దాంతోపాటు తను చెప్పకుండా పొద్దున్నే వెళ్ళిపోవటం వల్ల 'నాకు తెలిసే వుంటుందని తెలుసుకొని రిపెంట్' ఔతోందనుకొన్నాడు సత్యం.

నిదానంగా ఓ పావుగంటకి ఓ అరకప్పు కాఫీ పట్టుకొచ్చి బల్లమీద పెట్టి వెళ్ళిపోతోంది ఇందిర.

తన శాంతం, సత్యంలో గొప్ప మార్పు తీసుకురాక తప్పదన్నట్టు ఇందిర మాట్లాడటం మానేసింది.

కాఫీకప్పు బల్లమీద పెట్టేటప్పుడు సత్యం కళ్లల్లోకి ఇందిర తప్పనిసరిగా చూడాల్సొచ్చింది. సత్యం కళ్లు ఎర్రగా వుండటానికి కారణం ఇందిరకి అర్థమైనట్టు అటుపక్కకి తిరిగి కిందిపెదవిని పళ్ళకుందున ఇరికించింది. ఇందిర కళ్లు ఎర్రగా వుండటానికి కారణం కూడా అర్థమైనట్టు సత్యం తల నిలువుగా ఆడించాడు.

ఇందిర వంటింట్లోకి వెళ్ళేటప్పటికి కొడుకు పంచదార సీసాలో చెయ్యిపెట్టి గుప్పెడూ ఒక్కసారే తినటానికి ప్రయత్నిస్తుంటే వెనగ్గా వెళ్ళి ఇందిర, వాడి పిర్రమీద ఓటి వడ్డించింది. జాలిగా కోపంగా చూశాడు.

జాలేసి చంకలో కెక్కించుకుంది ఇందిర. ఇంతలో హాల్లో ఏవో మాటలు వినిపించినయ్.

"హలో రమణా! కమాన్ .. ఎలారాశారు పరీక్ష—? ఏమిటొచ్చింది? ..."

టకటక ప్రశ్నల వర్షం కురిపించాడు

సత్యం. ఇందిర తెల్లబోయింది. "ఎవరు రమణ?" సెమీసూట్‌లో వున్న ఆ సన్నటి పెద్దమనిషా?"

"మళ్లెపు వొచ్చిందండి - రాత్రి మనం చూశాంగా, బాగానే రాశాను. అన్నట్టు రాత్రి నా జేబు రుమాలేదైనా ఇక్కడ మరిచి పోయానా?"

ఈ మాటలు పూర్తిగా అనకముందే ఇందిర లోపల్లోపల నవ్వుకుంటూ తలుపు సందులోంచి జేబు రుమాలు ఇవతల పడేసింది.

ఇందిర చేసిన ఆ పని సత్యానికి వొళ్లు మరిపించింది. రమణతో మాట్లాడుతున్నాడన్న మాటేగానీ దృష్టంతా ఇందిరమీదే వుంది.

కోపంగా కొడుకు ఇందిర జుట్టు పీకుతుంటే "అబ్బ-వొదులు" అని వొదిలించుకుంది ఇందిర వాడితో కష్టంతో పోట్లాడి.

"అబ్బ! గిల్లుతావేం?"... చెయ్యి వెనక్కి తీసిపెట్టింది ఇందిర.

కుర్రాడు ఏడవ పోతుంటే—

"కోపమొచ్చిందా?"...అని ఇందిర వాణ్ణి గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకుంది—

"ఇటో..."అని రెండోవైపుకూడా ముద్దు పెట్టుకున్న తర్వాత "ఈసారి కొరికావంటేనా...!" నవ్వుతూ అంది ఇందిర.

సత్యం గుక్క తిప్పుకోలేక పోయాడు. గబ, గబా పరుగెత్తుకు వెళ్లి నుంచున్న ఇందిరను అమాంతంగా కౌగిట్లోకి తీసుకున్నాడు.

స్కెచ్

పిల్లలు — పెద్దలు

"రమణశ్రీ"

నేను పిల్లల్ని పాడుచేస్తున్నానని మా శ్రీదేవి ఒకటే గొడవ రోజూ. ఆడతుమ్మెద లాగ చెవుల్లో గింగుర్లెత్తించేది. నిజంగా నాదే తప్పయితే, మా శ్రీదేవి యిచ్చే ప్రేమపూర్వకమైన శిక్షలకు అర్హుణ్ణే. ఆ శిక్షార్హత నాకు లేదేమో ఋజువు చేసుకుంటా.

* * *

స్కూలు కుర్రాళ్ల గోలలోంచి తప్పించుకొని ఇంటిముఖం పట్టేసరికి చెమటలు పట్టి తల ప్రాణం తోకకొస్తుంది.

"ట్రెయినింగ్‌లో చదివిచచ్చిన బాలబాలికా మనస్తత్వ సూత్రాలు మున్ముర్తులా అమలు జరపుదామని ఎంత ఏడిస్తే గొర్రెల మంద ఊరుకుంటేనా! ఒక్కొక్క గొర్రె కొండను ఢీకొనేటంత పనిచేసేది. ఒక్క వెధవని కొట్టకుండా నెట్టుకొద్దామనుకుంటే మన నెత్తిమీద రాళ్లు విసురుతున్నారు. వట్టి మేకల మందంటే నమ్మండి. (అందులో కొందరు మేకల్లా అరిచేవాళ్లు కూడా వున్నారు.)

ఇంటికి రాగానే మా శ్రీదేవి వంటిమీద చేయివేసేసరికి, విసుగునసుగుపోయేది. అమ్మయ్యా అని కుర్చీమీద కాలు వేయబోయేసరికి, కాలభటులు ప్రత్యక్షం! ఒకడు జుట్టుపీక, మరొకడు వాడికి సహాయంగా- మా పూర్వాసవాసనా ఫలితం-ఓ పెద్ద పిడినిలాగ, వీళ్ళిద్దరినీ రక్షించుకొనేసరికి మా బాపనయ్య- ఆరేళ్లు ఇంకా రాలేదు లెండి- తొడ సింహాసనం ఎక్కేసేవాడు.

ఆ సింహాసనం మీదనుంచి పడగొడదామని మా రెండోవాడి ప్రయత్నం ధ్రువుడికి మల్లే. వాడుగూడా సరాసరి ఆ సింహాసనం దురాక్రమణ చేసేయడానికి ఉపక్రమించాడు. మా రెండోవాడు ధ్రువుడికంటె రెండాకు లెక్కువే చదివాడు లెండి!

తపుక్కున ఉత్తముడిలాంటి మా చిన్నకొడుకు బాపనయ్యగాణ్ణి లాగిపారేసి, ఆచోటు దురాక్రమణచేశాడు. అబ్బబ్బ! ఎక్కిన వెధవ తిన్నగావున్నాడా! సిసింద్రీ వెధవ! తొడమీద కాళ్ళమీద వెంద్రుకల్ని సాగలాగి, అవి బొడి పెలు కడుతూంటే "మాణ్ణాన్నా! భలే!